

உ.
கடவுள்துணை.

செந்தமிழ்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதந்தோறும் வெளிவரும்

ஒரு தமிழ்ப் பத்திரிகை.

“எனினத்தானு நல்லவை கேட்க வளைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்”—திருவள்ளுவர்.

தொகுதி-௨௦]
Vol. XXX.

ஆங்கிரஸினு ஆனிமீ
June-July-1932.

[பகுதி-௮.
No. 8.

உள்ளுறை.

யவனமஞ்சரி:—

ஸ்ரீமத். த. இராமநாதபிள்ளை, B.A. ௧௯௩௨

பழனிப் பிள்ளைத்தமிழ்:—

ஸ்ரீமத். மஹாமஹேசுவரபாத்யாய-

(முகவுரை முதலியவற்
றுடன்.)

தாஷினாத்தயகலாநிதி-டாக்டர்
உ.வே. சாமிநாதையர். 1-III. 1.—22.

குருகைமான்மியம்:— T. K. இராமநாதையங்கார்

137-144

உதளிப்பத்திராசிரியர்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் வாவு செவவு கணக்கு:—

பத்திராசிரியர்—திரு. நாராயணையங்கார்.

வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ. 4.] [தனிப்பிரதி ௮—8.

வெளிநாடுகளுக்கு ரூ. 4—8—0.

1932.

Printed by Srimathu RAJA M. DINAKARA BAHADUR AVL, and
published by THIRU. NARAYANA IYENGAR, at the
Tamil Sangam Power Press, No. 54, New Jail Road Madurai.

செந்தமிழ்.

தொகுதி-௨0]

ஆங்கிரஸுள்ள ஆனிமீ

[பகுதி-அ.

Vol. XXX.

June-July-1932.

No. 8.

யவனமஞ்சரி.

அரிஸ்தாசில் எழுதிய ஒழுக்கநூல்.

[கக௨-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

4-ம் வுதிகாரம். தீ நட்பு.

இன்ப நிமித்தமாகிய சிநேகிதம் வளரும். ஒரே அளவு இன்பமும் ஒரேவகை இன்பமுமாயின், சிநேகிதம் நீடித்தகாலத்திற்கு நிலைக்கும். வாக்குச்சாதாரியமுள்ள இருவர் கேண்மைகொண்டாடுவர்; இருபுலவரும் கேளிராவார். காதலனும் காதலியும் விழையும் இன்பம் ஒருவருக்கு மிகுவதிலும் ஒருவருக்குக் குறைவதிலும் அவர்காதல் நிலையாது. காதலிமுன்னிலையிற் காதலன் இன்புறுகிறான். காதலிதன்மேல் காதலன் யாண்டும் அன்புபாராட்டவேண்டும் என நினைக்கிறான். யௌவனப்பருவத்து வனப்பு அழிந்தவுடன் காதலும் அழிவெய்தும். காதலனை மகிழ்வித்த அழகு இன்மையாற் காதலன் வெறுப்பன்; காதலியும் தன்னைக் காதலன் காதலியாததால் வெறுப்பன். காதலிக்கும் காதலனுக்கும் ஒரேதன்மையான காதல் திகழாமாயின், அன்பு நிலைப்பது முண்டு. பண்பயங்கருதிக் காதலித்தவர்களது காதல் பணங்குறையக்குன்றும். நயமேனும் இன்பமேனும் கருதித் தீயார் இருவர் நட்பாராகக் கூடும். தீயனும் தூயனும் சிநேகிதமாதலு முண்டு. ஆனால் தூயனும் தீயனும் ஒத்த அன்பினாராதல் அரிது. நல்லோர் நட்புப் பிறர் புறங்கூறி வஞ்சனையாற் கெடுக்கநினைத்தாலும் நிலைக்கும். நல்லோர் மேன்மேனும் நல்லொழுக்கத்திற் றேறுதற்காக நட்பாராவர். இன்பம் நிமித்தமாகிய நட்பும் பயன் நிமித்தமாகிய நட்பும் கேண்மைபோல்வதால் உபசாரமாகக் கேண்மையெனப்படும்.

5-ம் அதிகாரம், நட்புப் பழக்கத்தாலாவது.

நட்டார் ஒரு இடத்தில் வாழ்வாராயின் ஒருவர்க்கொருவர் இன்பமும் நன்மையும் செய்து வாழ்வார். துயிலும்போதும் பிரிந்திருக்கும் போதும் இன்பமும் நன்மையும் செய்தல் இயலாதாயினும் இந்நற்குணமமைந்தே இருப்பர். இடத்தானாய் பிரிவு அவர்நட்பைக் கெடாது. ஆனால், “பிரிவு நீட்டித்தாற் சிலசமயங்களில் நட்பு மறக்கப்படும்” எனப் பழமொழி ஒன்று உளது. வயோதிகரும் துக்கசொருபிகளும் கேளிராநாடார். இனி இனத்தைவிரும்பும் இருவர் ஒருவீட்டிற் சீவித்தாற் கேளிராவர். ஒரே இல்லத்தில் வாசஞ்செய்யவிரும்பாத கேளிர் ஒருவர்க்கொருவர் நன்மைவிரும்புவதொழிய நட்பாயிரார். யாங்ஙனமெனிற்கூறுதும். அன்பு என்பது ஒரு மெய்ப்பாடு; நட்பென்பது ஒரு பயிற்சி; நட்புக்கு நோக்கமுண்டு. நோக்கத்தைப் பயிற்சிபண்ணுவதற்கு அடிக்கடி சந்தித்து ஒருவருக்கொருவர் உதவிபுரியவேண்டும். நல்லோரைச் சினேகிதராக்குவதே ஒருசெல்வம். நல்லோர்நட்பில் அன்பும் சமத்துவமும் தோன்றும்.

6-ம் அதிகாரம், பழைமை.

குணநயமில்லாத் துக்கசொருபிகள் கேளிரா வேண்டார். வயோதிகரும் கேளிரா விரும்பார். சனசமுதத்தில் உவக்குந்தன்மை ஒருவனுக்கு உண்டாயின் அது கேண்மைக்கு ஓர் அங்கமாகும். பலருடன் சினேகிதனாயிருப்பது ஒருவனது ஆற்றலைக் கடந்தது. உவப்பிக்கத்தக்க பலரைச் சந்திப்பதே அருமை. பலரை ஆராய்ந்து தெரிவதற்கும் நீடித்தகாலம் வேண்டும். பயன்நோக்கி இருவர் கேளிராவாராயின் அவர்கள் மேன்மக்கள் அல்லர். உத்தியோகத்தில் உயர்ந்தோரைச் சிலர் பயன்நோக்கியேனும் சமுதம் நோக்கியேனும் நட்பாராக்க முயலுவர். தம்மினும் உயர்ந்தோரிடம் நல்லோர் நட்புக்கொண்டாட விரும்பார். உத்தியோகத்தில் உயர்ந்தோர் குணமுதலியவற்றில் யாதேனும் குறைவுடையாராயின் தாழ்ந்தோன் அவருடன் ஒருவாறு சமத்துவமாய் ஒழுக்காம். உவப்பிக்குந் தன்மையுடைய விகடரையும் தமது ஏவலைச் செய்யக்கூடிய இழிந்தோரையும் உத்தியோகத்தில் உயர்ந்த பிரபுக்களும் தேசாதிபதிகளும் விரும்புவார். ஒருவன் நல்லவனாயினும் அவன் சினேகிதத்தை உத்தியோகத்தில் உயர்ந்தோர் விரும்பார். இது மனிதசபாவம்.

7-ம் அதிகாரம். பொருந்தாச்சிநேகம்.

பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளிடம் பாராட்டும் அன்பிற்கும் வேந்தன் தன் குடிகளிடம் வைத்திருக்கும் அன்பிற்கும் அதிக பேதமுண்டு. வெவ்வேறுநிமித்தமாகவே மகன் தந்தையையும் தந்தை மகனையும் நேசிக்குறார்கள். ஒருவன் தன்வயிற் குறைந்தோனுடனும் நட்பாதல் தாரதம்மிய முள்ள சிநேகமாயிருக்கும். தலைவன் அன்பும் தலைவியன்பும் ஏற்றத்தாழ்ச்சியுடைத்தாயிருக்கும். நிமித்தங்களுக்கேற்ப, அன்பு மிகுதலும் குறைதலும் வழக்கம். கேளீர் இருவருக்குள் குல குண பேதம் பெரிதாயின் தீங்குவிளையும். கடவுளோடு ஒருவரும் கேண்மை கொள்வதில்லை. கடவுளுக்கும் மனிதனுக்கும் சமத்துவமில்லாமையால் மனிதனைக் கடவுளது தோழனைப்போலாது. ஒவ்வொருவரும் தம்நயக் கருதுவதால் ஒருவன் தன் சிநேகத்தை இகழ விரும்பான். சிநேகிதன் தெய்வத்தன்மையுடைபவனாக மாறுவதும் சிலமனிதருக்கு விருப்ப மில்லாமலிருக்கும்.

8-ம் அதிகாரம். பொருந்தாச்சிநேகம்.

பலர் தாம் பிறரை நேசியாவிடனும், தம்மைப் பிறர்நேசிக்கவேண்டு மென விரும்புவர். இத்தகையார்க்கு முகமன்கூறுவார் அதிகரிப்பர். தாய் தன்பிள்ளையை நேசிப்பாவிடின், அன்பினது தூலமாகிய நட்புக் கெடும். நல்லோர் யாண்டும் ஒருதன்மைபராகலால் அவர்கேண்மை நிலைக்கும். நட்பார் ஒருவரைப்போலவர் நல்வழிப்படுத்த முயலவேண்டும். தீயோர் தீச்செயலிற் காழற்று விரைவில் நட்பாராவர். உவப்பும் பிரயோசனமும் நிமித்தமாக நட்புப்பூண்டோர் அத் தேவை இருக்குந் துணையும் நட்பாராயிருப்பர். செல்வனும் நல்குந்தோனும், கற்றோனும் கல்லாதோனும், காதலனும் காதலியும், அழகுடையோனும் அழகில்லோ னும் என்னும் விரோதகுணமுடையோர் பயன்றோக்கிக் கேளிராவர். காதலன் காதலியைத் தான்காதலிப்பதளவு காதலி தன்னைக் காதலிப்பா ளெனநினைத்து, இவ் வீண் எண்ணத்தால் ஏமாற்றப்படுகிறான். விரோத மானவை ஒன்றையொன்று அருமையாகத்தான் விரும்புகின்றன. சூடானது குளிர்ச்சியையும், வறட்சி ஈரத்தையும் வேண்டிநிற்பதைக் காண்க. இவ்வாய்ச்சி இந்நூலின் எல்லைக்குள் அடங்காதாகலான், இவ்வளவில் நிறுத்துவாம்.

9-ம் அதிகாரம். இளம்.

நீதியை ஆராய்வதும் அன்பை ஆராய்வதும் ஒன்றே. எல்லாக் குழுக்களின் அங்கத்தினரும் நட்பாராயிருப்பர். பிரயாணஞ்செய்யும் இருவர் ஒருவரையொருவர் கேளிராகக்கொள்வர். சிநேகிதர்கள் சிலசில பண்டங்களைப் பொதுவாய் எல்லார்க்கும் உரிமையுள்ள பொருள்போல உபயோகிப்பர். மரக்கலங்களிற் பிறதேசஞ்சென்று வியாபாரஞ்செய்வோர் திரவியந்தேடல்நிமித்தமாகச் சிநேகிதராவர். யுத்தவீரர் தேசத்தொண்டர் நகரவாசிகள் முதலியோர் தத்தம்குழுவினரை நேசிப்பர். குழுக்களும் சபைகளும் சனசமூகத்தின் அங்கங்களே.

10-ம் அதிகாரம். அரசாங்கம்.

அரசர் அமைச்சர் தூதர் முதலியோர் அரசாங்கம் என்னும் குழுவைச்சேர்ந்தவர். அரசியல்முறை மூவகைத்து. இம்மூவகைக்கும் வழக்கள் உள. (1) முதலாவது தனி அரசனால் ஆளப்படுவது. அரசனால் ஆளப்படுவதே செங்கோன்முறை. இதுவே மூவகையுட்சிறந்தது. செங்கோன்முறையின்வழி கொடுங்கோன்முறை. வேந்தன் ஒருகுறையு மில்லாதானாகையால் தன்னயங்கருதாது பிரசைகளின் நன்மையையும் தேசமுன்னேற்றத்தையும் விரும்புவான். அரசுகும்பத்தில் இப்பெருந் தன்மையுடையோன் இல்லையாயின் பிரசைகள் தம்முள் தகுதியுடை யோனைத் தெரிவுசெய்து முடிசூட்டவேண்டும். (2) இரண்டாவது அரசியல்முறை உயர்ந்தகுலத்தினர்குழு உள்வது. இத்தலைவர் குணத்திற் குறைந்து தீயராகின் தீயரே அரசாளுவர். பொருளையும் உத்தியோகத்தையும் தம்முட் பங்கிட்டு அழிப்பர். குணத்தில் மேம்பட் டோர் அதிகாரஞ்செய்வதே நல்லாக. (3) மூன்றாவது குடியாக. இதன் வழி தூர்த்தராக என்னுங் கீழ்மக்களாக. குடியாக என்பது பிரசைகள் எல்லோரும் சமத்துவமாய்ப் பிரதிநிதிகளைத் தெரிந்து ஒரு கழகத்தை உண்டாக்கி அதற்கு அதிகாரம் கொடுத்து அரசியலை நடத்துவிப்பது. தெரிவுரிமையுடையோர் ஓரளவு பொருளுடையவராயிருத்தல்வேண்டும்.

இம் மூவகை அரசியல்முறைகளைக் குடும்பஉவமானம்நோக்கி யறிக. தகப்பனும் மகனும் அரசனும் பிரசையும்போல்வர். ஷேறாமர் சேயஸ் (கடவுளை) பிரதாவென்றார். பார்சியாதேசத்திலே தந்தை கொடுங் கோலன் ; மக்கள் அடிமைகள். எசமானும் தனது அடிமைகளுக்குக்

கொடுக்கோலன். கணவனும் மனைவியும் குணத்தினர்குழுஉவரசு போல இருவரும் தத்தம் இடத்தில் அநிகாஞ்செலுத்துவர். சில வேளைகளிற் பணச்செருக்கால் மனைவி கணவனை அடக்குகிறாள். சகோ தார்திலே குடியரசுபோலும். குடியரசு முறைபிறழ்ந்தால் இடையனில் லாப் பட்டிபோலும். குணநலமில்லாக்குடும்பம் பாழ்.

11-ம் அதிகாரம். அரசியல் முறையும் நட்பும்.

இம் முயலை அரசியல்முறையிலும் நீதிசெலுத்துவதுபோல அரசர் அமைச்சர் முதலியோர் பிரசைசுளுக்கு அன்புகாட்டலாம். ஹோமர் அகெமெமனீனைப் “பிரசைசுகளின் இடையன்” என அழைத்தார். பெற்றோர் பிள்ளைகளுக்கு முதற்காரணமாகையாலும் அவர்களை வளர்த்துக் கல்விகற்பிப்பதனாலும் பிள்ளைகள் பெற்றோர்க்குப் பெருங் கடமைப்பட்டோர். சகோதரர் சமத்துவமாயிருப்பது நீதியே. கணவனும் மனைவியும் நட்பாயிருப்பதும் நீதியே. வழமுறைகளில் அன்பே யில்லை. அடிமைக்கும் எசமானுக்கும் உள்ள தொடர்பு ஆன்மாவுக்கும் அதன் கருவியாகிய உடம்பிற்குமுள்ள தொடர்புபோன்றது. சேதன னுக்கும் அசேதனப்பொருளுக்கும் உள்ள சம்பந்தம் தொழிலாளிக்கும் அவன் கருவிகளுக்கும் உள்ள சம்பந்தம் போலும் அன்பில்லாதது.

12-ம் அதிகாரம். அரசியல்முறையும் நட்பும்.

எவ்வகைச்சிநேகிதமும் ஒரு குழுஉவைக்குறிக்கும். சுற்றத்தாரது நட்பு தகப்பனுக்கும் மகனுக்கு முள்ள நடப்புப்போல இனத்தானாயது. தந்தை மகனைப் பிறந்தகாலந்தொட்டு நேசிப்பான். அதுபவமடைந்த பின்னர் மகன் தந்தையைப் பேணுவான். தந்தையினும்பார்க்கத் தாய் மகனிடம் அன்புபாட்டுவாள். சகோதரர் இருவரது நட்பு சிநேகிதர் இருவரது நட்புப்போலும். ஒருகுடுபபத்திற் பிறந்து, ஒருங்கு சிவித்து, ஒரேகல்லூரியிற்கற்று வாழ்தலால் ஒருவரையொருவர் நன்கறிந்தவராவர். விலங்குகள் தம் சாதிபைப் பெருக்குவதற்காகப் புணர்வன. ஆணும் பெண்ணும் மக்கட்பேறு என்னும் நன்மையுடன் இவ்வாழ்க்கை யின் பங்களாகிய நன்மைகளையும் அடைவதற்காக ஒரு இல்லத்தில் வாழ்வர். இவ்வாழ்க்கை அறத்தின்வழியாகலான் மிகச்சிறந்தது. பிள்ளைகள் பெற்றோரின் நட்புநிலைக்கு ஒரு காரணம்.

13-ம் அதிகாரம். நட்பு நிலையாமை.

சினேகிதம் மூவகையுள் ஒவ்வொன்றும் முறையே குணம் குலம் வயது முதலியவற்றால் ஒத்தசினேகிதம் ஒவ்வாச்சினேகிதமென இருவகைப்படும். ஒத்தசினேகர் ஒத்த அன்பினராயிருந்து ஒழுக, ஒவ்வாச்சினேகர் ஏற்றத்தாழ்ச்சிக்கேற்ப ஒழுகவேண்டும். நயங்கருதிச் சினேகரானோர் தாம் எதிர்பார்த்திருந்த பயனை எய்தாவிடின் ஒருவரையொருவர் வைவர். இன்பம்நோக்கிச் சினேகமாயினார் உவப்பிக்குந்தன்மையாகலான், உவப்புக் குன்றப் பிரிவர். பயங்கருதி நட்பானோர் இன்னதற்கு இன்னதென உடன்படிக்கையெழுதிச் சினேகிதமாவார். இவர் பதிலுக்குப்பதில் செய்வர். இனி, சிலவேளைகளில் உபகாரஞ்செய்தோன் தனது கொடையைப் பெரிதாகினைக்க, உபகாரத்தைப்பெற்றோன் அதைப் பொருட்படுத்தாது சிறு உதவியாக நினைத்துப் பதில்செய்யாதுவிடுவான். எத்தகைய வெகுமதியைப் பிரதியாகச்செய்தல்வேண்டுமென நிச்சயித்தல் சாதாரணமனிதருக்கு இயலாதசெயல். இவ்வாறு சினேகம் நிலைகுலையும். இன்பநோக்கச்சினேகிதத்திலும் ஒருவர்செய்யும் அளவுநோக்கி மற்றவர் பதிலாக நன்மைசெய்யவேண்டும். பதிலாகச்செய்யும் இன்பம் மிகலாம்; குறைபக்கடாது. அறன் நோக்கமாகச் சினேகராயினார் ஒருவரையொருவர் வைவதில்லை. அவ்விருவர்க்கும் நல்லொழுக்கமே நோக்க மாதலால் சமாதானமாகவே இருப்பர். நல்லார் ஒருவரையொருவர் எவ்வளவு மகிழ்வித்தாலும் ஒருபோதும் மிகையாகாது. இத்தகைய சினேகிதம் சினேகிதமென்பர்.

14-ம் அதிகாரம். நட்பு நிலையாமை.

ஒவ்வாச்சினேகிதத்திலும் வாக்குவாதம் நிகழ்வதண்டு. தகுதி ஏற்றோர் தகுதிக்குமேலாக ஏற்பராயின் மற்றவர் வைவர். சினேகிதத்தை வியாபரவுடன்படிக்கை என நினைத்துப் பயனைப் பங்குபிரிக்க எண்ணுவர். “நல்லசினேகிதனுக்கு இலக்கணம் தனது சினேகிதன்குறையை நிவர்த்திபண்ணுவதே” எனக் குறைவேண்டிநிற்கும்சினேகிதன் கூறுவான். மற்றவன், “என்தகுதிக்கேற்பக் கூடவே கொள்வேன்” என மொழிவான். இங்ஙனம் இருவரும் முறைவேண்டிவார்கள். அரசியல் முறையிலும் தூதம்மியம்நோக்கித் தகுந்தவர்க்கு மரியாதைசெய்யப்படும். தேசநன்மைக்காகப் பொருட்செலவுசெய்யாதார் புகழப்படார்.

குல குண பேதத்தால் சமத்துவமில்லாச் சிறேகிதர் ஒருவர்க்கொருவர் இயன்றவாறு உதவிசெய்யவேண்டும். ஒருவன் ஒரு உதவிசெய்தால் மற்றவன் வேறோர்வித உதவி புரியலாம். சிற்சிலசமயங்களிற் கடமை செய்யஇயலாது விடுகிறோம். பெற்றோர்க்கு நாம் செய்யவேண்டிய கடமை முழுவதும் செய்யமுடியாது. கடவுட்கும் செய்யவேண்டிய வணக்கத்தைச் செய்யாதுவிடுகிறோம். தந்தை தன்மகனைத் தன்மகன் அன்றென மறுத்தாலும் அம்மகன் தன் தந்தையை மறுப்பது பிழை. தகப்பனுக்கு மகன் கடமைப்பட்டுள்ளனாகையால் தனதுகடமையைச் செய்யவேண்டும். மகன் தூர்த்தனாயிருந்தாலன்றித் தகப்பன் மகனைத் தூர்த்தான். கடன்கொடுத்தவன் கடனாளிக்கு உதவிபுரியாதுவிடலாம். கடனாளி கடன்கொடுத்துதவியவனுக்குக் கடமைப்பட்டவனாகவே இருப்பன். மகன் கீழ்மகனாயின் தகப்பனுக்குக் கடமைசெய்யாது எப்படித்தப்பலாமென ஆவலோடு ஒருகுற்றத்தை எதிர்பார்த்திருப்பன். பொதுவாக மனிதர் வெகுமதி ஏற்க விரும்புவாரொழியப் பிறர்க்கு உதவிசெய்ய விரும்பார். இது மனிதவியற்கை.

ஒன்பதாம் பாகம். நட்பின்வரலாறு (தோடர்ச்சி).

1-ம் அநிகாரம். நட்புநிலையாமை.

வெவ்வேறு பயன் நோக்கிச் சிறேகிதமான இருவர் தாம் நோக்கிய பயனைப் பெறாராயின், அச்சிறேகிதம் நிலையாது. ஏற்றத்தாழ்ச்சிநோக்கியே நீதி செலுத்தப்படுவது. செருப்புத்தைப்போன் தன் செருப்புக் கேற்றவிலையைப் பெறுகிறான். நெசவுகாரனும் படத்திற்கேற்ற பணத்தைப் பெறுகிறான். இவ்வாறே ஒவ்வொருதொழிலிலும் பண்டமாற்ற விலும் அளவை பணமாதல் அறிக. காதலன் காதலை வினைக்கும் இலக்கணங்கள் இல்லாதவனாயினும் தான் தன் காதலிமேற் காழற்றும் காதலி தன்மேற் காதல்கொள்கிறாளில்லை எனக் கவலைப்படுகிறான். இஃ திங் னுனமாக; காதலி, காதலன் வாக்குக்கொடுத்ததை மறந்து தன்னை நேசியாதிருக்கிறானென முறையிடுவன். ஒவ்வாச்சிறேகிதர் இவ்வாறு ஒருவரையொருவர் வைவர். ஒருவரையொருவர் முழுமனத்தோடு காதலியாமல் ஒருவரதுபொருளையேனும் அழகையேனும் விரும்பிச் சிறேகிதமானோர்நட்பு நிலையாது.

இனி வெண்காமையின்பயனாய் அறத்தின்வழிநிற்போர்கேண்மை நிலைக்குந் தன்மையது. ஒருவன்பொருளை ஒருவன் வெளவக்கருதுவது துன்மார்க்கம். ஒருவன் தனது நண்பனிடம் தன் பெறக்காத்நிறுத்த பொருளைப் பெறுதபொழுது தன் நண்பனிடம் பொறுமைப்படுவன். ஒரு வீணைவாசிப்பவனுக்கு வாசிப்பதில் நலம் பார்த்து வெகுமதி அளிப்பேன் என ஒரு பிரபு வாக்குக்கொடுத்தான். வீணை வாசித்த பின்பு கூலிவேண்டிநிற்போனுக்குப் பிரபு “உனது கூலி வாசிப்பதில் நீபெற்ற இன்பமே” என விடையளித்தான். இதில் ஒருவர்கோக்கத்தை ஒருவர் அறியாமல் இச்சங்கடம் நேரிட்டது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் இன்னதுதான் கூலியெனத் தீர்ப்பது யார்? கூலியைக் கொடுப்பவனோ? ஏற்பவனோ? புறேற்றக்கோரூஸ் தனது உபதேசத்திற்குத் தகுந்த வெகுமதியை மாணவரே நிச்சயிக்கவேண்டுமென வற்புறுத்துவர். இஃதொருபுறமாக: கீசியட் கூறுகிறது:—“ஒருவன் தன்கூலியை நிச்சயித்து அத்தொகையைப் பெறலாம்; அத்தொகைக்குமே லதிகமாகப் பெறக் கூடாது”. முற்பணம்பெற்றோன் உடன்படிக்கையின்படி செய்யாவிடின், அவன் குற்றவாளி. சோபிஸ் என்னும் குதர்க்கர் முற்பணம் வாங்குபவர். அவரது சொற்பொழிவு பொருளாயில்லாததாகலான், ஒருவரும் முழுமனசுடன் வெகுமதிக்கோடார்.

உடன்படிக்கை எழுதாமல் ஒருவன் தன் விருப்பத்தின்படி ஒரு உதவியைச் செய்தானாயின் அவ்வுதவி குறையுடைத்தாயின் அதற்கு அவ்வுதவியவன் உத்தரவாதிபல்லன். இவ்வாறே தத்துவஞானிகளும் மாணவரும் ஒழுகுவது சிறப்பு. ஞானோபதேசத்தைப் பணத்தால் அளவைசெய்தல் நன்றன்று. பெற்றோருடனும் தேவருடனும் இவ்வாறே நாம் ஒழுகவேண்டும். பண்டமாற்றில் ஒருவன் தன்சினேகிதனுக்கு ஒரு பொருளைக் கொடுத்துப் பதிலாக ஒரு தொகை பெறவினைத்தானாக, சினேகிதன் இதை உணராது ஏற்றதொகையைக் கொடானாயின் சினேகிதன் திற்பிரிவு ஏற்படும்.

2-ம் வகுக்காயம். ஞானுந் கடமைகள்.

மகன் தன் தந்தையினது கட்டளை எல்லாவற்றக்கும் கீழ்ப்படிந்து நடப்பது அவசியமோவென வினவுவார் உண்டு. பிணியால் வருந்தும் போது ஆதரன் வைத்தியன் ஆணைக்கும், சேனாதிபதியைத் தெரிவு செய்யும்போது யுத்தவீரர் தமது மனச்சாட்சியின் ஆஞ்ஞைக்கும் கீழ்ப்படிதல் நன்றோ எனவும் தந்தையின் தவறான கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிதல்

நன்றோ எனவும் ஐயம் நிகழும். சிநேகிதனுக்கோ அன்றி வேறொருவனுக்கோ முதலில் நாம் உதவிசெய்யவேண்டு மெனவும் ஐயம் நிகழும். இவற்றிற்கெல்லாம் ஒழுக்கவிதிகள் வகுக்கவியலாது. பெற்றநன்மைக்குப் பதில்செய்வதே முறையெனக் கூறுவாயின், அறிபாதுகூறினும்; உதாரணமாகத்தாற் காட்டுதும். கள்வர்கையில் அகப்பட்ட ஒருவனை ஒரு வள்ளல் பண்கொடுத்து மீட்டுறான். இவ்வாறு கடமைப்பட்டவன் தன் தகப்பனையும் தன்னை மீட்ட வள்ளலையும் கள்வர்கைப்பற்றியபோது, இருவரில் எவரை முதலில் மீட்கவேண்டும்? கடமைக்குக் கடமைசெய்வதே பொதுவிதியேனும் காலமும் இடமும் நோக்கி வழுவலாம்.

சிறிசிலர்க்குப் பதில் உபகாரமே செய்யக்கூடாது. 'அ' என்போன், நன்றிமறவாதவனென அறிந்தமையாலும், பெற்றகடனைத் திருப்பிக் கெதியாக்கொடுப்பானென அறிந்தமையாலும் 'அ' என்போனுக்கு 'ஆ' என்போன் கடன்கொடுத்து உதவுகிறான். இங்கடன் அழிந்து சிலநாட்கழிந்தபின், ஒரு பெருந்தொகையான பணத்தைக் கடனாகக் கொடுக்கும்படி அ' என்போனை ஆ என்போன் வேண்டினானாக, ஆ என்போன் தூர்த்தனென அறிந்து அ' என்போன் மறக்கிறான். அ' என்போன் செயல் குற்றமுடைத்தன்று. ஒழுக்கமுறை ஒவ்வொரு செயலின் சிறப்புநோக்கி நிச்சயிக்கப்படுமென மூன்னர்க் கூறினோம். குடும்பத் தலைவனுக்கு அதிகாரம் யாண்டும் பெரிதன்று. தேவர்க்குப் பரியிடும்போது எல்லாவற்றையும் சேயஸ் என்னும் பெருங்கடவுட்கோ பரியிடுகிறோம்? கடமைகள் முரணின் மனச்சாட்சியின்படி ஏற்றதைச் செய்வதே முறை. மரியாதைசெய்யும்போதும் முகம்பார்த்துச் செய்வேண்டுமென்பர். தந்தைக்குச்செய்யும் மரியாதை ஒன்று; தாய்க்குச்செய்யும் மரியாதை வேறொன்று சுற்றத்தார்க்குமற்றொன்று; ஞானிக்கு இவற்றினும் வேறு. மூத்தோர்க்குச்செய்யும் மரியாதையும் கூட்டாளிக்குச்செய்யும் மரியாதையும் வேறுதல் காண்க அன்றியும், தேவர்க்கும் அந்நியர்க்கும் வெவ்வேறான விதிப்படி மரியாதை செய்யும் நமது வழக்கங்களையும் நோக்குக.

3-ம் அதிகாரம். நட்பிற் பிழை.

எச்சமயத்திற் சிநேகிதம் அழிகின்றது? பயன்னோக்கி இருவர் சிநேகிதானானின் அப்பயன்பெற்றவுடன் சிநேகிதம் அழிவது

இயல்பு. தம் நிமித்தத்தைமறைத்து வெளித்தோற்றத்திற்கு நல்லொழுக்கத்தை நிமித்தமாகக்கூறிச் சிநேகிதராயினோர் கலகப்படுவர். இனித் தான் சன்மார்க்கனெனமொழிந்தும் போலிநிமித்தங் கூறியும் சிநேகிதனானவன் பிறர் தனக்கு உண்மைச்சிநேகிதராயிருப்பர் என எதிர்பார்த்திருப்பது பேதைமை. இக்கபடம் அறிந்தவுடன் இந்நட்பை யாவரும் வெறுப்பர். இச்சிநேகத்தை உடனே அழிக்கவேண்டுமோ? தீயனையுந் திருத்தமுயல்வதே நன்மக்கள்கடனெனின், தூர்த்தரைத் திருத்தஇயலாதென அறிந்தபின் அவர்நட்பைப் போற்றாது விடலாம். சிநேகிதரிருவரில் ஒருவன் குணத்தில் மாறாமலிருப்ப, ஒருவன் நல்லொழுக்கத்தில் தேறினானெனில் என்செய்யலாம்? இருசிறுவர் சிநேகிதராய் வளர்கிறார்கள். ஒருவன் நற்குண நம்செயல்களிற் சிறந்து நல்லறிஞனாக, மற்றவன் விளக்கங் குறைந்து அநுபவத்தின்பயினை அடையாதிருப்பானாயின், இருவரும் கேளிராயிருக்கலாமோ? இக்கேண்மை நிலைக்குமா? இருவரிடத்தும் குற்றமின்மையான் ஒருவரைப்போருவர் முழுவதும் மறக்கக்கூடாது. மறக்கலாமெனின், அற்றன்று. அன்னியரிடமும் பழையசிநேகிதரைக் கொண்டாடுவது உலகவழக்கம்.

4-ம் அதிகாரம். நட்புரிந்தன்மை.

ஒருவன் தன்னயத்தை எவ்வாறுகருதுகிறானோ அவ்வாறே தன் சிநேகிதரதுநயத்தையும் கருதல்வேண்டும் என்பர். நட்பின்காரணமாகத் தன் நண்பன் தனக்குசெய்யவேண்டுமெனவிரும்புவதெல்லாவற்றையும் ஒருவன் தன் சிநேகிதருக்குத் தான்செய்யவேண்டும். சிநேகிதன்விரும்புவதையும் தெரிவதையும் விரும்புவதும் தெரிவதுமே சிநேகிதவின் இலக்கணம். சிநேகிதர் இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் பங்குபற்றுவர். ஒருமனிதனது உடலும் உயிரும் ஒருமித்து ஒன்றற்கொன்றுதலுடையதுபோல ஒருவன் தன் சிநேகிதனுடன் ஒருமித்து இருக்கவேண்டும். தன்நயங்கருதிப் பகுத்தறிவின்கட்டளைப்படி நன்மக்கள் வினை செய்வர். நல்லோர் இறந்தகாலநன்மைகளையெல்லாம் நினைவுகூர்ந்து எதிர்காலத்தும் அந்நன்மைகளைப் பெறலாமெனவினைந்து இன்புறுவர். இவர் தம் நெஞ்சொடுகிளத்தலில் இன்புறுகிறார்கள். தமக்கு நல்லோர் தம் சிநேகிதர்க்கும் நல்லவராயிருப்பர். ஒருவன் தனக்குச்சிநேகிதனாயிருக்கலாமோ என்பதை ஈண்டு ஆராயாதுவிடுவோம். நல்லோர் தமக்கு

இனிமையாய்த்தோன்றுவதையே விரும்புவர். இனிமையாய்த்தோன்றுவது சிலவேளைகளில் தீங்குவிளைப்பதெனின், அது அருமை. தீயோர் தாம் செய்த தீச்செயலை மறப்பதற்காகத் தமது சமூகத்தையேவெறுத்து நெஞ்சொடுகிளத்தல்செய்யாது பிறருடன் கலந்து சம்பாஷித்துக் காலத்தைப்போக்கவிரும்புவர். பரிதாபம்; தங்களுைய தாம் நேசிக்க இயலாது துன்புறுவர். இத்தன்மையினரின் பகுத்தறிவும் பகுத்தறிவில்லாப் பகுதியும் முரணாகி ஒன்று மேனோக்கமுடைத்தாயும் ஒன்று கீழ்நோக்கமுடைத்தாயும் மனசைப் பங்கப்படுத்தும்.

5-ம் அதிகாரம். நட்பும் பிறர்நயம் விரும்புதலும்.

அறஞ்செய்தவார் எவரிடத்தும் சூக்குமமாய் அமைந்திருக்கும் நற்குணமாகிய பிறர்நயம்விரும்புதல் நட்பைக்குறிப்பினும் அது நட்பென மலையற்க. அந்நியரும் மகிழ்ந்திருக்கவேண்டுமென நாம் வேண்டி வேம். இவ்விருப்பத்தைக் கேண்மையென மொழியேம். பிறர்நயம் விரும்புதல் காதலுமன்று. காதலிப்போர் பழக்கமுடையவராயிருப்பர். பிறர்நயம்விரும்புவோர்க்குப் பழக்கம் அவசியமன்று. அன்னியர் ஒருவரைச் சந்தித்துப்பேசும்போதும், “ஆசீர்வதிக்கப்படுவீராக” என்றும், “நீதேழிவாழ்வீராக” என்றும் நாம் விரும்புவது வழக்கம். தலைவியில்லாமல் தலைவன் காதலிப்பது யாங்கனம்? அழகு என்னும் காண்டற்காட்சியின் முன்னிலையே காதற்குக் காரணமாவதுபோல, பிறர்நயம் விரும்புதல் கேண்மையின் முதற்காரணமாகிய அணு. பிறர்நயம்விரும்புதலில் நட்பு சூக்குமமாயிருந்து, காலக்கிரமத்தில் வளர்ந்து தூலமாகிக் கேண்மையாய்த்துலங்கும். ஒருவரின் அழகு, விரம், ஒழுக்கம் முதலிய நற்குணத்திலே நாம் விழைந்து பிறர்நயம் விரும்புவோம். இனிப் பழக்கக்காரணமாய்ப் பிறர்நயம்விழைவோம்.

6-ம் அதிகாரம். சிநேகிதர் ஒத்தமனத்தினராயிருத்தல் அவசியம்.

அபிப்பிராயத்தில் ஒப்பதும் சாஸ்திரவறிவால் ஒப்பதும் நட்பென நாம் மயங்கக்கூடாது. அறம் பொருள் இன்பம் முதலியவற்றால் மனமொத்திருத்தல் கேண்மையிலேக்கு அறிஞரியாகும். ஒருதேசத்தில் பிரசைகள் ஏகாபித்துப் பிரதிநிதிகளையும் மந்திரிகளையும் தெரிவு செய்வாராயின் அத்தேசம் கட்சிகளின்றிச் சமாதானமாயிருப்பதால் முன்

னேற்றமடையும். அமைச்சர் எத்தேசத்தைத் துணையாக்கவேண்டும் என்பதை ஏகோபித்து நிச்சயிப்பது நல்லது. பிற்றாக்கள் என்பவரைத் தேசாதிபதியாக்கினால் பிற்றாக்களும் அதற்குச் சம்மதிக்கவேண்டும். யுதிப்பிடிஸ் என்பவரது பிணியை என்னும் நாடகத்திற் சகோதரர்கள் ஒரு இராச்சியத்தில் தலைமைவகிக்க ஒருவரோடு ஒருவர் போர்புரிவது போலத் தலைவர்களைத் தெரிவுசெய்யும்போது கட்சியாப்ப் பிரியக்கூடாது. தனவாண்களும் வறியோரும் ஒருமித்து ஒருவரைத் தேசாதிபதியாக்குவதே நல்லது. கடல் பெருகுவதும் வற்றுவதும்போலச் சிநேகநிலை ததும்பக்கூடாது. பிரசைகள் முழுமனத்தோடு ஒருவர்க்கொருவர் உதவிபுரிபாவிடின், ஒருவரைவொருவர்கண்டித்துக் கலகப்படுவர்.

7-ம் அதிகாரம். ஒருநிலைக் கேண்மை.

வெகுமதிபெற்றோர் கொடுப்போரை நேசிப்பதிலும் பார்க்க வெகுமதி அளிப்போர் பெறுவோரை நேசித்தற்குக் காரணம் யாது? இருவரும் கடன் கொடுத்தவரும் கடன் வாங்கினவரும் போல்வர் என்பர் சிலர். கடன்கொடுத்தோர் கடன்காரனின் நயத்தைத் தம் நயங்களுதி ளிரும்புவர். இவ்வாறு அறியாது போலி உவமானங் கூறினர். நன்றி மறப்பது மனிதனது இயற்கை. இதுவே உண்மையானதியாயம். இது காரணமாகவே வெகுமதிபெற்றோர் நன்றியை மறக்கின்றனர். கடன்காரனது உவமானம் சண்டிப் பொருந்தாது. கடன்கொடுத்தோன் கடன்காரனை உண்மையாக நேசிப்பவனல்லன். வெகுமதி கொடுத்தோன் தன்னயங்கருதாது அநுள்புரிந்து செய்தவனாகையால் அவனது கொடையும் அன்பும் போற்றப்படும். தொழிலாளர் தாம் இயற்றிய பொருள்களில் விருப்பமுடையராயிருப்பதையும் பொருள்கள் தம்மை உண்டாக்கினவர்க்குச் சற்றும் நன்றிகுறிருப்பதையும் உற்றநோக்கி மேற்கூறப்பட்ட உண்மையைக் கடைப்பிடிக்க. புலவர்கள் தம் குழந்தைகளிலும் தமது பனுவல்களின் காமுறவர். இக்காதலும் கொடையளிப்போர்காதலும் ஒருபுடையொக்கும். தாம் இயற்றியது ஒருவாறு தம் இயல்பைக் காட்டுவதால் இயற்றியதைக் காதலிப்பது உயிர்ப்பிராணிகளின் சுபாவம்.

நம்முடைய சத்திகளைப் பயிற்சிபண்ணுவதிலே நாம் நம்முடைய தன்மைகளை அறிகிறோம். இம்மையில் வாழ்க்கை என்பது என்ன?

எங்களை உணர்வதெயன்றி வேறென்ன? இம்மையில் நாம் முயற்சியாயிருப்பதே வாழ்க்கைநலம். தூலகாரியமாய் அறியப்படாத ஒரு குக்கும் சத்தி, அதன் தொழில்நோக்கியே அறியப்படுமென்பது இயற்கைப்பிரமாணம். வள்ளல் தன்கொடையில் தன் நற்குணத்தை உணர்ந்து இன்புறுகின்றான். இரப்போன் வள்ளலது இன்பத்தை உணராத தான் பெற்ற கொடை தனக்குப் பயனுடைத்தென மகிழ்வன். இறந்தகாலத்திற் செய்தவற்றையும் எதிர்காலத்திற் செய்வனவற்றையும் நினைந்து நாம் நிகழ்காலத்தில் இன்புறுகிறோம். காதலிக்கப்படுவதிலும் காதலிப்பதே நன்று. ஊக்கம் மனிதனது சிறந்தகுணமாதலான், ஒருவன் சுறுசுறுப்பாயிருந்து தன் சத்திகளைப் பயிற்சிபண்ணுவன். என்னை? காதலிக்கும் போது ஒருவன் நிமித்தகாரணனாய் இயற்றாதற்கருத்தாவாய்ச் சுறுசுறுப்பாய் ஒருமுயற்சியைச் செய்வன். இயற்றாதற்கருத்தாவாயேனும் நிமித்தகாரணனாயேனும் இருப்பது சிறுக்கும் விருத்தார்க்கும் கற்றோர்க்கும் கல்லாதோர்க்கும் யாதொரு வேறுபாடுமின்றி யாண்டும் இன்பமுடைத்து. கொடையாகப்பெற்ற பொருளிலும் வருந்தி உழைத்த பொருளில் நாம் இன்புறுகிறோமல்லவா?

8-ம் அதிகாரம். தன்னயங்கருதல்.

ஒருவன் தன்னயத்தையோ பிறர்நயத்தையோ கருதவேண்டும்? தர்நயங்கருதுவோரைத் தீயோரென்றும் அறஞ்செய்யாதோரென்றும் கூறுகின்றனர். நல்லோர் தர்நயங்கருதாது ஒழுக்கமென்மையைப் போற்றுவர். சான்றோர்வாக்கியங்களும் பிறர்நயங்கருதவேண்டுமென்பதை வலிபுறுத்துகின்றன. “சிறேகிதர் பொருள்முதலியவற்றைப் பொதுவாக வைத்திருப்பர்”; “சமத்துவமே சிறேகிதம்”; “சிறேகிதர்க்கு உடல் இரண்டாயினும் உயிர் ஒன்று” என்னும் முதுமொழிகளை ஆராய்க. இவ் அரிய கேண்மைநிலையடைதற்கு ஒருவன் தனது மனச் சாட்சிக்குத் தூயனாய்த் தனக்கே முதற்சிறேகிதனாகவேண்டும். இங்ஙனமாதலில் தன்னயமே முதலிற் கருதல் நல்லது. சுண்டுத் தன்னயம் என்பது இருவேறுகருத்தில் உபயோகிக்கப்பட்டதென்பது வெளிப்படை. தன்னயம் தீயொழுக்கமென்பது வழக்கம். பெரும்பாலும் மனிதர் நீதிவழுவுதலாலும் புலன்வழிச்சேறலாலும் தன்னயங்கருதல் கூடாவொழுக்கமாயிற்று. இவ்வாறு தர்நயங்கருதுவோர், ஆன்மாவின் பருத்தறிவில்லாப்

பகுதியாகிய மெய்ப்பாட்டின் ஏவல்வழி ஒழுக்குவார். இத்தீயொழுக்கம் விழைபவனைத் தன்னயங்கருதுவோன் என்பேம். ஆராய்ந்துபார்த்தால் தீயார் இத்தீயொழுக்கத்தை அறியாமையாகாணமாகவிரும்பித் தந்நயங்கருதித் தம் கேடே விழைவர். இனி நல்லொழுக்கத்தில் தான் சிறந்தோனாக எண்ணப்படுவதற்கு ஆசைப்படுதல் தன்னயங்கருதல், அடக்கமுடையவன் பகுத்தறிவின் ஆணைப்படி ஒழுகித் தன்ஆசைகளை நிறைவேற்றுகிறான். நல்லோர் இத்தன்மையாராய்த் தந்நயங்கருதுபவராகில் நல்லொழுக்க மென்போம். தந்நயத்திற்கு முன்னர்க்குறிய அர்த்தத்தைத் தவிர்த்துப்பின்னர்க்குறிய அர்த்தத்தில் அச்சொல்லைப் பிரயோகிப்போம். தீயோர் தந்நயங்கருதித் தாமும் கெட்டு அயலோரையும் கெடுப்பர். நல்லோர் பலவாண்டு வாழ்வதிலும் சிலவாண்டிற் பிறர்க்கு உதவி செய்யக்கூடுமானால் இச் சிலவாண்டுசீவியத்தையே விரும்புவர். இத்தகையோர் தம் செல்வத்தையும் பிறர்க்கு உதவுவார். தமது சிறேகிதர்க்காகத் தம் இடையூறுநோக்காது எத்தொண்டும் செய்வார். இத்தொண்டுகள் யாவர்க்கும் மேன்மை பயப்பதால், தொண்டரைத் தந்நயங் கருதுவோரெனலாம். இத்தகைய தந்நயங் கருதல் அறவொழுக்கம்.

9-ம் அழிகாரம். சந்தோஷசீவியத்திற்குக் கேளிர் வேண்டுமோ?

எல்லாச் செல்வமுமுடையோர்க்குத் தேவை ஒன்றுமின்மையான், அவர்க்குச் சிறேகிதரின்மை ஒருகுறைவன்று என்பர் சிலர். எச்செல்வம் உடையவனுக்கும் சிறேகிதம் என்னும் செல்வம் வேண்டப்படும். சிறேகிதன் என்பது தானே வேறொருவனாகத் தோன்றுவது. சிறேகிதர் இருவரின் மனம் ஒன்றே. அருளுருவமாகிய கடவுள் நல்லோர்க்கு எல்லாநன்மைகளையும் கொடுத்து ஆசீர்வதித்து அருள்புரிந்து உலக நன்மைகளிற் சிறந்ததாகிய கேண்மையைக் கொடாது விடுதல் விரோதம். நல்லோர் கொடையளிப்பதற்குச் சிறேகிதர் வேண்டுவர். இனிச் சிலர் செல்வத்திலோ? நல்குரவிலோ? சிறேகிதர் அவசியம்வேண்டுமென வினாவுவர். செல்வத்தில் நாம் பிறர்க்கு உதவிசெய்வதற்காகவும் நல்குரவில் நமக்கு உதவிசெய்வதற்காகவும் சிறேகிதர்வேண்டுமென விடை அளிப்போம். சாதாரணமனிதர் தமக்கு உதவக்கூடியோரையே சிறேகிதரென்பர். இத்தகைய சிறேகிதர் எல்லாச் செல்வத்தாலும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்க்கு வேண்டியதில்லை.

சந்தோஷமுடையவன் சனசமூகமின்றி நீத்தார்போலத் தனித் திருப்பதில்லை. சனசமூகத்திற் சீனிப்பதே மனிதனியல்பாகையால், மனிதனைத் தறவியாக்கித் தனித்திருக்கச்செய்வது கொடிது. சந்தோஷநிலைக்குச் சிநேகிதம் இன்றியமைபாதது. அன்னியருடன் வாழ்வதிலும் நட்டாருடன்வாழ்வது இனிது. பிறர்செயல் நல்லதாயின், நல்லவன் அதில் இன்புற்றுச் சந்தோஷிப்பன். தன்செயல் திறமன்றாயின் பிறருடையதிறத்தைத் தியானித்த இன்புறுவதற்குச் சிநேகிதர் வேண்டுவன். நற்பயிற்சிகளிலும் நன்முயற்சிகளிலும் சிநேகிதர் உதவி பெரிதும் பயன்படும். இன்பவாழ்க்கை என்பது நிச்சயிக்கப்பட்ட சீனியம்; நிச்சயிக்கப்பட்டதென்பது மெய்ப்பாட்டானன்று, பகுத்தறிவானாகையால் இன்பவாழ்க்கையும் ஓர் பயிற்சியாகும். இப்பயிற்சியால் பேரின்பம் விளையும். இதற்கு நட்டி ஓர் துணைக்காரணமாகும். நாம் உயிர்நிலையில் இருக்கிறோமென்பது என்ன? எம் சத்திகளைப் பயன்படுத்திகிறோமென்பதே. கேளிருடன் இன்புற்று அன்பைப் பெருக்கி வாழ்வதே இன்பவாழ்க்கை. இவ்வுணர்ச்சியில் நாம் பேரின்பம்விழைவோம்.

10-ம் அடிகாரம். நட்டார் பலர் வேண்டுமோ?

தன்னலக்கருதிச் சிநேகிதம்வேண்டினால் பலரை நட்டாக்குவது நல்லது. இம்மையில் வாழும் நாள் சிலவாகலான், பலரை நட்டாராக்குவது வல்லமை. இனி இன்பக்கருதிச் சிநேகிதர் தேவைப்பட்டார் சிறுதொகையான கேளிரைக்கொள்ளல் மிகவும் நல்லது. பல சிநேகிதருடன் பழகுவது இயலாதசெயலாகையால், சிலரே போதும். மேலும் ஒருவரது சிநேகிதர் தம்முட் சிநேகிதராயிருத்தல் அவசியம். சிநேகிதர் பலராயின் அவர்கள்தம்முட் சிநேகிதமாயிருப்பது அருமையாகலான், விவேகி சிலருடன்மட்டும் சிநேகனாவான். இது காரணமாகவே ஒரு பெண்ணை மட்டும் ஒருவன் விவாகஞ்செய்வது இவ்வாழ்க்கைமுறை யெனப்பட்டது. மேலும் பலரோடு இன்பதன்பங்களிற் பங்குபற்றாதல் வல்லமை. காதலனும் காதலியும்போன்ற இருவரது சிநேகத்தையே புலவர்கள் பெரும்பாலும் போற்றுவர். ஆனால் எல்லோருடனும் முகமலர்ந்து எவரையும் உவப்பிக்குந்தன்மையர் ஒருவருக்கும் சிநேகிதரல்லர்.

11-ம் அதிகாரம். நட்பின் பயன்.

துக்கத்திலும் நல்கூறிலும் நட்பாக்காண்பதுவும் நலமே. எமது கிநேகிதன் எமது குணத்தை அறிந்தவனாகையால், எமது துக்கத்தைத் தீர்க்கும்வழியும் அறிந்தவனாயிருப்பன். நாம் எமது துன்பத்தை எமது கிநேகிதருக்கு அறிவித்து அவரைத் துன்புறுத்த விரும்போம். இது வன்மை. பெண்களும் மனவலிமையில்லாத ஆடவரும் தமது துன்பத்திற் பிறர் இரங்கித் துன்புறுதலைப்பார்த்து ஆயதலடைவர். அன்றியும் செல்வநிலையிலும் எமது கிநேகிதருடன் அளவளாவுதல் இன்பமுடைத்து. கிநேகிதர் அழைக்கப்படாவிடினும், தம் நண்பர்க்கு யாதேனும் துன்பம்நிகழ்ந்தால் அவ்விடையூற்றைக் கேள்விப்பட்டவுடன் போய்த் துன்புறுபவனுக்கு உதவிபுரியவேண்டும். ஆனால் கிநேகிதரின் செல்வத்தில் ஒருவன் பங்குபற்ற முன்னிற்றல் ஆகாது. எங்ஙனமாயினும் இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் கிநேகிதரோடு கிநேகிதர் அளவளாவுவது நன்று.

12-ம் அதிகாரம். இனம் கிநேகிதத்தை வளர்க்கும்.

காதலனும் காதலியும் ஒருவரையொருவர் காண்பதில் இன்புறுதல் போலச் கிநேகிதரும் அடிக்கடி சந்தித்துக் களிக்க விரும்புவர். தீயோர் தம்மினஞ்சேர்ந்து களித்தலைக் காணலாம். சூதாடுபவர் சூதாடுபவருடனும், மதுபானஞ்செய்வோர் மதுபானஞ்செய்வோருடனும் இனந்தேடுவதைக் காணலாம். தேகாப்பியாசம்செய்வாரும் இவ்வாறு இனந்தேடுவர். தத்துவஞானப்பயிற்சிசெய்வோரும் தத்துவஞானிகளிடஞ்சென்று தேர்ச்சியடைவர். இனத்தால் ஒழுக்கம் வளர்வதால் நல்வினம் நாடப்படும். சான்றோரிடம் நல்லொழுக்கம் பழகலாம் என்பது தியோக்ஸ்கின் பழமொழி.

நட்பின் வரலாறு முற்றிற்று.

[தொடரும்.]

த. இராமநாதபிள்ளை B.A.